

Sygn. akt: I ACa 1085/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSA Krzysztof Depczyński</i>
Sędziowie:	<i>SA Tomasz Szabelski (spr.)</i> <i>SO del. Joanna Walentkiewicz - Witkowska</i>
Protokolant:	stażysta Agata Józwiak

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2013 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa **G. K.**

przeciwko **Skarbowi Państwa - Prokuratorowi Rejonowemu wK.**

o zadośćuczynienie

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu

z dnia 30 maja 2012 r. sygn. akt I C 544/11

1. **oddala apelację;**
2. **zasądza od G. K. na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 5.400,00 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;**
3. **przyznaje i nakazuje wypłacić adwokat E. B. ze Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Kaliszu kwotę 6.642,00 (sześć tysięcy sześćset czterdzieści dwa) złote brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.**

Sygn. akt I ACa 1085/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 30 maja 2012r. w sprawie z powództwa G. K. przeciwko Skarbowi Państwa – Prokuratorowi Rejonowemu w K. o zadośćuczynienie, Sąd Okręgowy w Kaliszu oddalił powództwo i orzekł o kosztach procesu.

Powyższy wyrok zapadł na podstawie poczynionych przez Sąd Okręgowy ustaleń faktycznych, które Sąd Apelacyjny co do zasady podzielił i przyjął za własne, a z których wynika, że Prokuratura Rejonowa w K. prowadziła postępowanie przygotowawcze

o sygn. akt 1 Ds. 1020/01 w sprawie wymuszenia rozbójniczego w okresie od 11 stycznia do 13 marca 2001r. w K. i T., polegającego na tym, że G. Z. i M. Ł. (1) sugerując G. K., że grozi jej śmierć i zagrożone są również jej dzieci, zmusili ją w zamian za domniemaną ochronę do przekazania im pieniędzy w łącznej kwocie około 100.000 zł, tj. o czyn z art. 282 § 1 kk. W toku postępowania przesłuchano, jako świadków m. in. G. Z., M. Ł. (1) i G. B.. Nadto powódka została zbadana przez biegłego lekarza sądowego, a także sporządzono opinię psychiatryczno - psychologiczną dotyczącą powódki. Postępowanie to zostało umorzone na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk, z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa. Postanowienie to zostało uchylone przez Sąd i dalsze postępowanie w tej sprawie toczyło się pod sygnaturą 1 Ds. 2/02. W dniu 18 marca 2002r. prokurator Prokuratury Rejonowej w K. ponownie umorzył postępowanie z tej samej przyczyny. Postanowienie to zostało utrzymane w mocy postanowieniem Prokuratora Prokuratury Okręgowej w K. z siedzibą w O. z pouczeniem o możliwości wniesienia przez G. K. prywatnego aktu oskarżenia.

Powódka złożyła wniosek o przyznanie jej adwokata z urzędu w celu sporządzenia przedmiotowego aktu oskarżenia, który rozpoznał Sąd Rejonowy w Kaliszu w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt II Ko 568/02. Zarządzeniem z dnia 20 września 2002r. odmówiono powódce adwokata z urzędu, a odpis zarządzenia, na skutek omyłki, przesłano na adres zamieszkania powódki, a nie na wskazany przez nią adres do doręczeń.

Pozwem z dnia 20 grudnia 2005r. powódka G. K. wniosła o odszkodowanie w kwocie 1.500.000 złotych przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w Kaliszu. Wyrokiem z dnia 30 maja 2006r. Sąd Okręgowy w Kaliszu oddalił powództwo. Wyrokiem z dnia 14 czerwca 2007r. Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił apelację od w/w wyroku Sądu Okręgowego.

Pozwem z dnia 9 sierpnia 2006r. G. K. wniosła o zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa - Prokuratury Rejonowej w K., Prokuratury Okręgowej w O., Prokuratury Krajowej w W. odszkodowania w kwocie 3.500.000 zł za poniesione szkody w związku z niewznowieniem postępowania 1 Ds. 2/02, nie przekazaniem sprawy do Prokuratury Rejonowej w C. i nie przeprowadzeniem dowodów wskazanych przez powódkę.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 16 lutego 2007r. Sąd Okręgowy w Kaliszu oddalił powództwo powódki przeciwko Skarbowi Państwa - Prokuraturze Rejonowej w K., Prokuraturze Okręgowej w K., Prokuraturze Krajowej w W. o odszkodowanie z tytułu szkód poniesionych przez powódkę w wyniku prowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawie Prokuratury Rejonowej w Kaliszu o sygn. akt 1 Ds. 2/02.

W 2008r. powódka skorzystała z usług biura detektywistycznego, umowa obejmowała wykonanie czynności zmierzających do wykrycia działań oszukańczych wobec powódki przez grupę osób z terenu K. i osób z nimi współpracujących z jednoczesnym zebraniem informacji o wymienionych osobach. W dniu 11 czerwca 2008r. biuro detektywistyczne sporządziło sprawozdanie oraz na jego podstawie wnioski z dnia 10 czerwca 2008r. do Prokuratury Krajowej w W. o zbadanie w trybie nadzoru postępowań prowadzonych przez Prokuraturę Rejonową w Kaliszu w sprawie sygn. 1 Ds. 2/02, który zawierał wnioski dowodowe o przesłuchanie świadków: G. Z., M. Ł. (1), G. B., M. Ł. (2), przeprowadzenie badań psychofizycznych powódki, materiałów dotyczących przeszłości kryminalnej G. Z. i M. Ł. (1) oraz przesłuchanie innych osób.

Pismem z dnia 25 sierpnia 2008r. Prokuratura Rejonowa w K. poinformowała, że nie znajduje podstaw do wznowienia postępowania karnego, z uwagi na brak nowych okoliczności i dowodów, które mogłyby mieć wpływ na zmianę postanowienia.

Pismem z dnia 10 października 2008r. powódka wniosła do Prokuratora Generalnego skargę na odmowę wznowienia postępowania. Pismo powódki zostało przekazywane do rozpoznania do jednostek prokuratury niższego szczebla. Pismem z dnia 20 listopada 2008r. Prokuratura Rejonowa w K. poinformowała, że brak jest podstaw do podjęcia postępowania.

W dniu 23 grudnia 2008r. Archiwum Państwowe wyraziło zgodę na brakowanie akt 1 Ds. 2/02 (wcześniejsza sygn. 1 Ds. 1020/01). W dniu 15 kwietnia 2009r. akta 1 Ds. 2/02 przekazano na makulaturę.

Pismem z dnia 12 marca 2009r. powódka złożyła pozwanemu skargę na ciągłą odmowę wznowienia postępowania w sprawie 1 Ds. 1020/01 - 1 Ds. 2/02.

Pismem z dnia 9 kwietnia 2009r. pozwany poinformował powódkę, że przedmiotowe postępowanie zostało prawomocnie zakończone, a akta w kwietniu 2009r. przekazano na makulaturę.

Pismem z dnia 25 kwietnia 2009r. powódka zwróciła się do pozwanego o szczegółowe informacje dotyczące przekazania na makulaturę niniejszych akt.

Pismem z dnia 30 kwietnia 2009r. pozwany ponownie odpowiedział powódce, że akta sprawy 1 Ds. 2/02 przekazano na makulaturę.

Pismem z dnia 19 maja 2009r. powódka zwróciła się do Prokuratury Okręgowej w O.o o szczegółowe udzielenie odpowiedzi na pismo z dnia 24 kwietnia 2009r. Pismo to zostało przekazane pozwanemu, który pismem z dnia 27 maja 2009r. poinformował, że akta sprawy zostały przekazane na makulaturę w dniu 15 kwietnia 2009r. na podstawie zgody Archiwum Państwowego z dnia 23 grudnia 2008r. oraz wskazał podstawę prawną przekazania na makulaturę i dołączył stosowne przepisy prawne.

Pismami z dnia 30 czerwca 2009r. i 10 lipca 2009r. powódka ponownie zwróciła się do pozwanego o informację dotyczącą zniszczenia akt.

Pozwany pismem z dnia 11 sierpnia 2009 r. ponownie poinformował powódkę, że akta po doprowadzeniu do stanu uniemożliwiającego odtworzenie przekazano do brakowania

w dniu 15 kwietnia 2009r. Pismem z dnia 24 sierpnia 2009r. powódka zwróciła się do pozwanego o informację o dacie doprowadzenia akt do uniemożliwienia odtworzenia i na czym polega ten proces. Pismem z dnia 27 sierpnia 2009r. pozwany podał powódce szczegółową podstawę prawną trybu brakowania akt. Pismami z dnia 12 września 2009r. powódka zwróciła się do pozwanego o podanie daty przekazania sprawy na makulaturę.

Pismem z dnia 17 września 2009r. pozwany podał powódce ponownie datę przekazania do brakowania w dniu 15 kwietnia 2009 r. oraz powołał się na wcześniejsze informacje udzielone powódce.

Powódka jest rozwiedziona i ma dwoje pełnoletnich dzieci, w wieku 27 i 25 lat. Ma wykształcenie średnie zawodowe i tytuł technika ekonomisty. Powódka podała, że

w przeszłości pracowała jako główny księgowy, jak również pełniła funkcję zastępcy dyrektora banku. Miała dobrą sytuację materialną - oprócz prawa do lokatorskiego spółdzielczego prawa do lokalu, przysługiwało jej własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) w T.. W dniu 13 lutego 2001r. powódka sprzedała R. T. własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) w T. za cenę 56.000 zł. Ponadto powódka była właścicielką samochodu osobowego o wartości ok. 30.000 zł.

Od kilku lat powódka prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług finansowych, która sporadycznie przynosi dochód w wysokości 800 - 2.000 zł miesięcznie, z którego opłaca czynsz najmu za wynajęty lokal (480 zł) oraz koszt dojazdu (ok. 400 zł). Powódka zalega ze spłatą składek ZUS.

W chwili obecnej powódka poszukuje pracy w zawodzie księgowego.

Od 2001r. powódka odczuwa silny stres spowodowany swoją sytuacją życiową. Od tego czasu choruje na silną nerwicę oraz depresję. Powódka utraciła częściowo wzrok oraz posiwała. Oprócz tego cierpi na schorzenie kręgosłupa, astmę i żylaki. Nie leczy się ze względu na brak środków finansowych.

Powódka jest zadłużona w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w T. na kwotę 105.840 zł i utraciła status członka spółdzielni. Przeciwko powódce wydano wyrok eksmisyjny z lokalu bez prawa do lokalu zastępczego. Toczy się wobec niej egzekucja komornika z wniosku spółdzielni mieszkaniowej. Nadto na podstawie orzeczenia sądowego powódka obciążona jest obowiązkiem uiszczenia na rzecz (...)Funduszu (...)w W. należności w kwocie 24.565,63 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu, które egzekwuje komornik (w chwili obecnej dług wynosi ok. 80.000 zł).

Na mocy orzeczenia sądowego powódka jest obciążona obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz syna A. K. (1) w wysokości ok. 600 zł miesięcznie, które egzekwuje komornik (w chwili obecnej w łącznej kwocie 22.000 zł).

Powódce zwrócono skargę o wznowienie postępowania wobec braku jej opłacenia.

W świetle powyższych ustaleń Sąd Okręgowy oddalił powództwo, stwierdzając jego bezzasadność wobec niewykazania przez powódkę bezprawności zachowania jednostki organizacyjnej pozwanego Skarbu Państwa, tj. odmowy podjęcia umorzonego wcześniej postępowania przygotowawczego toczącego się w sprawie, a nie przeciwko konkretnej osobie, wszczętego w wyniku zawiadomienia powódki - a zatem działania, w którym powódka upatrywała źródła szkody, a zarazem odpowiedzialności strony pozwanej.

Sąd Okręgowy podniósł, że powódka wielokrotnie próbowała doprowadzić do podjęcia umorzonego postępowania przygotowawczego, wnosząc m. in.

o przeprowadzenie czynności dowodowych, które zostały przed umorzeniem przedmiotowego postępowania dokonane, niemniej nie zdołała nawet w wyniku weryfikacji kwestionowanego postanowienia w przedmiocie umorzenia postępowania przez organy nadrzędne uzyskać pożądanego rozstrzygnięcia. W konsekwencji Sąd oddalił dochodzone roszczenie powódki

o zadośćuczynienia, odrzucając wcześniej prawomocnie pozew w niniejszej sprawie w zakresie żądania odszkodowania.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy za bezprzedmiotowe uznał prowadzenie postępowania w zakresie ustalenia ewentualnie doznanej szkody oraz związku przyczynowego między ową szkodą, a zdarzeniem sprawczym.

Z uwagi na sytuację osobistą i materialną powódki, na podstawie art. 102 kpc, Sąd Okręgowy nie obciążył powódki kosztami postępowania.

Powódka zaskarżyła powyższy wyrok apelacją w części oddalającej powództwo, zarzucając naruszenie prawa procesowego, tj. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, poprzez bezpodstawne przyjęcie, że zachowanie pozwanego nie było bezprawne, mimo iż, przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe - w ocenie apelującej - jednoznacznie wykazało, że działania i zaniechania pozwanego nosiły znamię bezprawności, a także naruszenie prawa procesowego, tj. art. 217 § 3 kpc, przez jego błędne zastosowanie i bezzasadne oddalenie wniosków dowodowych powódki dotyczących przesłuchania w charakterze świadka A. K. (2) oraz L. J., podczas gdy zmierzały one do prawidłowego ustalenia stanu faktycznego oraz udowodnienia twierdzeń powódki.

Dodatkowo apelująca podniosła naruszenie przepisów postępowania, tj. § 6 ust. 7

i § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przez jego błędną

wykładnię i nieprawidłowe obliczenie kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu przed sądem I instancji.

W konkluzji apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, zasądzenie na rzecz pełnomocnika powódki zwrotu nieopłaconych kosztów udzielonej powódce z urzędu pomocy prawnej za obie instancje, według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Podniesione w zgłoszonym środku odwoławczym zarzuty obraży prawa procesowego są chybione. Wbrew bowiem subiektywnemu i nieuzasadnionemu stanowisku apelującej Sąd I instancji dokonał wnikliwej, obiektywnej i logicznie uzasadnionej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i na jej podstawie poczynił rzeczowe, wyczerpujące ustalenia faktyczne, z których jednoznacznie wynika, że zachowanie strony pozwanej, w którym powódka upatruje źródeł odpowiedzialności strony pozwanej nie nosiło znamion bezprawności w rozumieniu art. 417¹ kc.

Jak bowiem trafnie podniósł Sąd I instancji w analizowanym stanie faktycznym postępowanie przygotowawcze z zawiadomienia powódki toczyło się w tzw. fazie „in rem” (w sprawie), gdyż nie przedstawiono żadnej osobie zarzutu popełnienia przestępstwa. Postępowanie to zostało następnie umorzono na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk, tj. wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa, a zatem w sytuacji, gdy organ prowadzący postępowanie – z uwagi na brak dostatecznych, niezbędnych informacji – wykluczył możliwość popełnienia przestępstwa.

Wprawdzie na podstawie art. 327 § 1 kpk umorzono postępowanie przygotowawcze może być w każdym czasie podjęte na nowo na mocy postanowienia prokuratora, jeżeli nie będzie się toczyć przeciw osobie, która w poprzednim postępowaniu występowała w charakterze podejrzanego, niemniej prokurator jest związany okolicznościami danej sprawy i oceną dowodów przeprowadzonych w sprawie, w której postępowanie umorzono oraz ewentualnie nowych dowodów. Przy czym zgodnie z art. 327 § 2 kpk podstawą wznowienia postępowania przygotowawczego mogą być jedynie rzeczywiście nowe, istotne okoliczności nieznanne uprzednio organowi prowadzącemu postępowanie. Nowo ujawnione okoliczności muszą być poparte nowymi dowodami lub poszlakami, nie powinny natomiast wynikać jedynie z okoliczności już znanych w poprzednio prowadzonym postępowaniu. Nadto nowe dowody, stwierdzające jedynie okoliczności już znane, nie dają podstawy do wznowienia postępowania. W konsekwencji Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kaliszu dokonał weryfikacji wniosku powódki o podjęcie postępowania wraz z analizą wnioskowanych przez nią dowodów i trafnie ocenił, że okoliczności te nie są wystarczające do zmiany oceny, iż w analizowanym przypadku brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa, co bezzasadnym czyniło przedmiotowy wniosek powódki o podjęcie umorzonego postępowania.

Wbrew zatem stanowisku apelującej czynności podjęte w sprawie 1 Ds. 2/02 nie miały charakteru bezprawnego. Zwłaszcza, że świadkowie G. Z., M. Ł. (1) i G. B., których przesłuchania domaga się powódka, byli już przesłuchani w toku postępowania przygotowawczego. Ponadto zeznania świadka M. Ł. (2) uznane zostały za nieprzydatne do wyjaśnienia niniejszej sprawy. Dodatkowo w toku postępowania przygotowawczego powódka została zbadana przez biegłego lekarza sądowego oraz została sporządzona opinia psychiatryczno - psychologiczna jej osoby. W związku z tym specjaliści ocenili już kompleksowo stan psychofizyczny powódki w chwili zdarzenia. Zaś akcentowana przez powódkę ewentualna wcześniejsza karalność świadków sama w sobie nie mogła wpływać na ocenę wiarygodności ich zeznań w postępowaniu

karnym, gdyż świadek jest pytany wyłącznie o okoliczności, czy był karany za fałszywe zeznania i nie jest istotna okoliczność jego wcześniejszej karalności za inne przestępstwa, która per se nie dyskredytuje jego depozycji. Wobec powyższego działanie prokuratora odmawiające podjęcia czynności procesowej w postaci wznowienia rzeczzonego, uprzednio umorzonego postępowania odpowiadało prawu, znajdując uzasadnienie w poczynionych w sprawie ustaleniach faktycznych. O poprawności decyzji kwestionowanego rozstrzygnięcia świadczy dodatkowo okoliczność, że jednostki nadrzędne prokuratury, przekazując sprawę do rozpoznania Prokuraturze Rejonowej w K., uznały za niezasadny wniosek powódki o przekazanie sprawy do rozpoznania Prokuraturze Rejonowej w Ł., gdyż powódka nie wykazała okoliczności świadczących o braku obiektywizmu prokuratury prowadzącej przedmiotowe postępowanie przygotowawcze.

Podzielając stanowisko Sądu I instancji, uznania Sądu Apelacyjnego nie znalazły również twierdzenia powódki w zakresie bezprawności zachowania strony pozwanej, co do zniszczenia akt rzeczzonego postępowania przygotowawczego, bowiem jak zostało to już wyczerpująco wskazane w pisemnych motywach kwestionowanego wyroku do zniszczenia tych akt doszło w zgodzie z obowiązującymi przepisami, wobec upływu przepianego okresu czasu (k. 363 - str. 11 uzasadnienia).

Mając powyższe na uwadze należy podnieść, że dezaprobata powódki wobec niekorzystnego – z punktu widzenia jej interesów – rozstrzygnięcia w przedmiocie jej oczekiwań, co do nadania biegu sprawie z jej doniesienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na jej szkodę nie dowodzi bezprawności działania strony pozwanej, a zatem nie świadczy o zasadności twierdzeń powódki. Organy wymiaru sprawiedliwości wydają bowiem swoje rozstrzygnięcia na podstawie i w granicach powszechnie obowiązującego prawa,

w oparciu o określone okoliczności faktyczne, uzasadniające konkretne działania. Zatem subiektywne – odmienne przekonanie powódki co do zasadności umorzenia rzeczzonego postępowania przygotowawczego, względnie konieczności podjęcia tego postępowania nie może uzasadniać wytoczonego powództwa. Tym bardziej, że kwestionowane przez powódkę zachowanie strony pozwanej zostało poddane weryfikacji w toku przewidzianej kontroli instancyjnej i ostatecznie zostało ocenione pozytywnie, co dodatkowo deprecjonuje twierdzenia skarżącej. Nadto warto podnieść, że nawet w takiej sytuacji powódka nie była pozbawiona możliwości wszczęcia ewentualnego postępowania karnego w trybie subsydiarnego aktu oskarżenia (art. 55 § 1 kpk), o czym była pouczona, a z czego nie skorzystała mimo – jak należy przyjąć – posiadania wystarczających informacji dla podtrzymania zarzutów popełnienia określonego przestępstwa, skoro obecnie w umorzeniu postępowania przygotowawczego upatruje źródła doznanej szkody i odpowiedzialności Skarbu Państwa. Bez wątplenia uzyskanie przez powódkę ewentualnego wyroku uwzględniającego jej twierdzenia, na których oparłaby subsydiarny akt oskarżenia w odmiennym świetle stawiałoby formułowane obecnie roszczenia.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 385 kpc, Sąd Apelacyjny oddalił apelację, jako bezzasadną.

W przedmiocie kosztów procesu, na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc i art. 391 § 1 kpc a także art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005r. o Prokuraturii Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417) oraz § 2 ust. 1 i 2, § 6 pkt 7 oraz § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm.), Sąd Apelacyjny zasądził od powódki na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 5.400 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Na podstawie § 2 ust. 1 - 3, § 6 pkt 7 oraz § 12 ust. 1 pkt 2 powołanego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie Sąd Apelacyjny przyznał i nakazał wypłacić od Skarbu Państwa

– Sądowi Okręgowemu w Kaliszu na rzecz pełnomocnika powódki kwotę 6.642 złote brutto tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną powódce z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.